

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 682 יום ה' 21 בנובמבר 2013

השבוע בגיליון

ועדת הכספים אישרה הרחבת חובת הדיווח המפורט והמקוון למע"מ //

האם מעז יצא מתוק? //

מ"ה - טענת התיישנות שוב על הפרק!?! //

מע"מ - מע"מ בשיעור אפס על שירותים לתושבי חוץ - האומנם? //

מע"מ - הכרה בתשומות על אף שלכאורה מדובר בחשבונות פיקטיביות //

אישום נגד קובי פרץ בגין העלמות מס // התפתחויות בחקירה נגד הרב מצגר // מינויי בכירים: פ"ש רחובות וגובה מכס מרכז // לשכת עוה"ד נגד שמיעה רצופה של תיקים פליליים //

עדכונים מהשטח

תאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ועדת הכספים אישרה הרחבת חובת הדיווח המפורט והמקוון למע"מ

הוויכוח נסב הן לגבי ההוראה המרחיבה החדשה שקידמה רשות המיסים בהליך החקיקה, ולפיה יחויבו כל הנישומים במשק, בין יחידים שכבר בהסדר ובין חברות, בדיווח מקוון. הוויכוח אף התקיים לגבי הסכומים, ובמיוחד על הורדת הרף שמחייב אותו מ- 2.5 מיליון ₪, כפי שנקבע בפשרה בקדנציה הקודמת, ל- 1.5 מיליון ₪ בהצעה הנוכחית.

למענת המייצגים, מדובר בצעד שנועד להפחית עלויות ושעות עבודה לרשות המיסים שחסר לה כוח אדם. אנשי רשות המיסים טענו מנגד, כי מדובר בצעדי ייעול, שבין כה וכה כבר חלים על נישומים יחידים.

יצוין, כי כיום חלה חובת הדיווח המפורט על עוסקים שמחזור עסקאותיהם 2,500,000 ₪ בלבד, כשתיקון החוק יביא לתוספת של כ-15,000 עוסקים למעגל הדיווח המפורט למע"מ. במסגרת הדיווח המפורט נדרשים עוסקים למסור את פירוט החשבונות שעליהן דווחו כתשומות למע"מ והוא מאפשר לרשות המיסים להצליב את הנתונים עם נתונים שנמסרו על ידי עוסקים אחרים ולאחר פעילות חשודה בפשטות רבה יותר, ובכך מהווה כלי מרכזי במאבק בתופעת החשבונות הפיקטיביות ובהון השחור.

למעדת לשכת רואי החשבון, כפי שפורסמה באתר הלשכה, המשמעות של ההחלטה שעברה היא המשך המגמה של השתת עלויות עבודה על ציבור רואי החשבון המייצגים. ובנוסף הושמעה ביקורת, כי הנטל ייפול על העסקים הקטנים.

ביום 19.11.13, בתום דיון סוער, אישרה ועדת הכספים של הכנסת לקריאה שניה ושלישית מספר סעיפים מתוך הצעת החוק להעמקת גביית המסים והגברת האכיפה (ייעול אמצעי הגבייה והדיווח), התשע"ג-2013. בקצרה יוזכר, כי הצעת החוק נועדה לחזק את היכולת של רשות המיסים בהתמודדות עם ההון השחור ועבריינות המס באמצעות מנגנונים שונים ומחמירים (ר' סקירת הצעת החוק).

ביום 19.11.13 אושרו הנושאים, כדלקמן:

1. החלת דווח מקוון על רוב העוסקים במשק- יחידים וחברות בעלי מחזור של 1.5 מיליון ₪ בשנה ומעלה, יחויבו בדיווח מקוון מפורט של הוצאות והכנסות (תשומות ותפוקות). בתחולה משנת 2014.

2. כמו כן, אישרה הוועדה תיקון מקל במתווה יישום הדיווח המפורט לשנת 2014- לפיו חובת הגשת הדו"ח המפורט כדו"ח תקופתי תחול בשנת 2014 על עוסקים שמחזור עסקאותיהם 4 מיליון ש"ח ומעלה בלבד. ללא התיקון האמור, היו אמורים כלל העוסקים החייבים בדיווח מפורט להגיש את הדו"ח המפורט כדו"ח תקופתי, החל מינואר 2014.

3. הופחת הקנס החודשי - בגין עיכובים בהגשת הדו"ח המקוון מ- 1,700 ₪ בהצעת החוק המקורית ל- 600 ₪ בלבד.

יצוין, כי התיקונים אושרו בתום דיון סוער, ולאחר עימות חריף שנתגלע בין "המייצגים", רואי החשבון ויועצי המס, לנציגי רשות המיסים.

אם תקופת ההשכרה הרלוונטית ארוכה במיוחד (חמש שנים ויותר), בהחלט ייתכן, כי מחיר המכירה של המקרקעין אף יהיה נמוך משווי הרכישה שלהם, ואזי ידווח הנישום על הפסד הון ממכירתם. במקרה כזה, לא יהיה הנישום (המוכר) רשאי לקזז את הפסד ההון, כנגד דמי השכירות (שקיבל מראש) בשנת המס הקודמת.

2. יחיד שברשותו נכס הון פרטי מבצע במקרים מסוימים שינוי יעוד רעיוני בנכס, שהופך לנכס עסקי. מימוש העתידי של הנכס ברווח יתחייב במס, למרות שבמקרים רבים לא היה חל מס על המימוש, אלמלא השינוי הרעיוני שנעשה בו (כשהפך לנכס עסקי).

מדובר במלכודת מס מכאיבה, שפגיעתה כפולה ומכופלת כשהמימוש נעשה על ידי "עוסק" (ואזי עלול לחול גם מס ערך מוסף על התמורה).

אם תיישם רשות המסים בישראל את האבחון המקצועי / אקדמי, שנדרש במקרה של בגס קרלוס, ראוי לחשב את המס (לפי חישוב לינאר) רק בשל התקופה היחסית שבה נעשה בנכס שימוש עסקי.

3. בחוק מס ערך מוסף מפורטות עסקאות מסוימות, החייבות במס בשיעור אפס.

במקרים כאלה גוברת הכדאיות לביצוע העסקה, שכן עוסק המבצע עסקה שחייבת במס בשיעור אפס זכאי לנכות מס תשומות, למרות שאינו חייב במס ערך מוסף בגינה.

בין היתר, נקבע מס בשיעור אפס בשל מתן שירות לתושב חוץ (הוראה זו אינה מתייחסת בדרך כלל למקרים בהם השירות ניתן לגבי נכס המצוי בישראל), אך לא יראו שירות שניתן לתושב חוץ (החל מיום 27.6.2002) אם נושא ההסכם הוא מתן השירות בפועל, נוסף על תושב החוץ, גם לתושב ישראל בישראל.

יתכן כי החרגת השירותים שניתנו בפועל גם לתושבי ישראל בישראל, מכלל השירותים הזכאים למס בשיעור אפס, הייתה נחוצה כדי למנוע ניצול לרעה של החוק, בניסוחו הקודם.

יחד עם זאת, אין כל סיבה להימנע מהפעלת שיקול הדעת, במקרים המתאימים, לגבי שווי השירות לתושב חוץ (שלא ניתן לגבי נכס המצוי בישראל).

עמדה זו אינה מקובלת, ככל הנראה, על רשות המסים בישראל וביום 21.10.2013 נתקבל פסק דין, ששלל באופן גורף החלת מס ערך מוסף בשיעור אפס על שירותים שניתנו לתושב חוץ, בשל כך שהשירותים ניתנו (בעקיפין) גם לתושבי ישראל בישראל ([אופקים איחוד עוסקים נגד מנהל מע"מ תל-אביב, ע"מ 54886-09-11, בבימ"ש מחוזי ת"א](#)).

♦ אשר על כן אנו חוזרים וקוראים לרשות המסים בישראל להפעיל את מיטב שיקול הדעת ולהימנע מהטלת מס בלתי נאותה, ממש כשם שהיא דורשת מהנישומים להימנע מהפחתת מס בלתי נאותה.

♦ ביום 15.7.2013 קבע **השופט אלטוביה (עמ"ה 1130/06; בגס קרלוס נגד פקיד שומה ת"א 4)** כי הפסדים שקוּזְזו על ידי "חברה משפחתית", בתקופה שהמס שהיא חייבת בו חושב על פי סעיף 64א. לפקודה (להלן: "**תקופת ההטבה**"), ומקורם בתקופה שקדמה לתקופת ההטבה - לא יובאו בחשבון בקביעת הרווחים שיראו אותם כאילו לא חולקו, לעניין הוראות סעיף 64א.א(1) לפקודה.

♦ כתוצאה מהחלטה ערכית זו (שהשופט אלטוביה חזר עליה ביום 18.8.2013, **בעמ"ה 17937-02-11 בעניינה של אראן אלקטרוניקס 1969 בע"מ**), נדחה ערעורו של בגס קרלוס, ונקבע כהאי לי שנא:

"**המונח רווחים שבסעיף 64א.א(1) לפקודה אינו כולל רווחים שצמחו בתקופת ההטבה וקוּזְזו כנגד הפסדי החברה שצמחו עובר לתקופת ההטבה. הכנסות הדיבידנד שקיבל המערער חייבות אם כך במס, על פי הוראות סעיף 125ב. לפקודה.**"

♦ השופט נימק את החלטתו בכך, שהסדר המס שנקבע לחברה המשפחתית מבוסס על מודל של מיסוי חד-שלבי (שלא כמודל המיסוי הדו-שלבי, שנקבע בפקודה בגין הכנסות החברות הרגילות), ויש ליישמו כאשר המס שולם על ידי הנישום המייצג.

כאשר הרווח שבו מדובר אינו נתון למשטר המס החד-שלבי (כפי שקרה כאשר החברה הפכה למשפחתית, ועשתה שימוש בהפסדים שמקורם לפני תקופת ההטבה), אין הרווח זכאי להקלה בעת חלוקת הדיבידנד, גם אם הופק בתקופת ההטבה.

♦ בהיבט המקצועי (והאקדמי) כשלעצמו נראה שתוצאת המס, אליה הגיע בית המשפט, הינה ראויה. עם זאת, ברצוננו לשאול האם תאות רשות המסים בישראל להפעיל שיקולים מקצועיים (ואקדמיים), גם במקרים אחרים, בהם הנישום נמצא חסר?

להלן נפרט שלושה מקרים שנאלה (מתוך רשימה ארוכה למזי):

1. נישום שהייתה לו הכנסה פסיבית (דמי שכירות, דמי מפתח, פרמיות ורווחים אחרים) שמקורם באחוזת בית, או בקרקע או בבניין תעשייתי, וכן מי שהפיק הכנסה פסיבית שמקורה בכל "נכס" שאינו אחוזת בית ולא קרקע ולא בניין תעשייתי, אמור לדווח על הכנסה זו בשנת המס שבה קיבל אותה בפועל, גם אם היא הכנסה מראש (נקבע באותו סעיף מנגנון לניכוי ההוצאות, שהוצאו בשנת מס מאוחרת יותר, ביצורה של ההכנסה).

♦ ניח שהנישום מקבל דמי שכירות מראש עבור המקרקעין לכמה שנים, משלם מס בגין ההכנסה, ובשנה שלאחר מכן מוכר את המקרקעין לצד שלישי. ברור שהרוכש ישלם בשל המקרקעין מחיר נמוך, המבטא את העובדה שלא יוכל לקבל דמי שכירות בגינם עד לתום תקופת ההשכרה.

טענת התיישנות שוב על הפרק !!

עמ"ה 659/02 מנשה לוי ואח' נ' פקיד שומה ירושלים 1 אינגה אייזנברג, עו"ד

◆ ביהמ"ש קבע, כי הראיות מלמדות על קיום חמש פגישות עם המייצג ועל קיום דיונים לגוף העניין בהם, כפי שפורט ע"י המשיב. בנסיבות אלו, אין מקום לקבוע שלא הועמדה למערערים האפשרות להציג עניינם לפני המשיב, חרף קטיעת סוף התהליך. לא ניתן לבטל את חשיבות הישיבה שלא נתקיימה בשל השביתה - וגם את זו שנקבעה לאחריה ושהתבטלה גם היא - אבל לא ניתן להתרשם, כי למערערים לא ניתנה הזדמנות כבר קודם לכן ליתן הסברים. נושא הדירה שנמכרה ליאיר לוי מתייחס לשתי דירות: אחת בארנונה והשנייה במלחה. אין מחלוקת, כי נמכרה דירה במלחה ע"י המערער לאחיו אך, לא נרשמה כהכנסה אצל המערער, ואולם נמצא, כי דווחה למנהל מיסוי מקרקעין. עפ"י הסבר המערערים, האח לא קנה שתי דירות, אלא רכש דירה אחת כאשר עסקת המכירה בארנונה בוטלה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מאחר שגם המשיב בסופו של דבר הכיר במכירה אחת של דירה, אין צורך לעסוק בשאלת החיוב הכפול. אשר לחיוב המערער במס, ביהמ"ש סבר, כי לאור הרישום הלקוי, אין ביד המערער לטעון כנגד הדרך שבה המשיב מוכן להתחשב בטענתו לענין החלפת הדירה. אין ספק, כי בחינת פקיד השומה צריכה להיעשות על יסוד הרישומים החשבונאיים הנדרשים שיש ביד נישום להציג לו. הרישומים במקרה זה, לא ביטאו את ביטול המכירה הראשונה, ולא נתנו ביטוי הולם לטענות העובדתיות שהועלו על ידי המערער. ביהמ"ש קבע, כי המשיב יתקן את השומה כמוצע על ידו.

◆ המערערת דרשה בדו"ח לשנת המס 1999 הוצאות הפרשה לגמר העבודות בפרויקט ארנונה, כאשר מתוך הפרשה זו היוונה למלאי עבודות בביצוע, והיתרה נזקפה לדירות שכבר נמכרו. זאת, עפ"י טענת המערערת, מהטעם שהפרשה בעיקרה מתייחסת להוצאות פיתוח משותפות הנוגעות לכל הדירות בפרויקט על שני בנייניו ולא רק לדירות שטרם הושלמו, שהן חמש בלבד.

◆ ביהמ"ש קבע, כי חלוקת ההפרשה כפי שנעשתה ע"י המשיב, הולמת את מצב שני המבנים בפועל. מדובר בחלוקה סבירה שאין מקום להתערב בה. טענת המערערת, כי החלוקה מביאה לתוצאה בלתי סבירה אינה מקובלת על ביהמ"ש. זאת, קודם כל מהטעם, שאין ספק, כי חלוקה זו משקפת באופן ראוי יותר את המצב בשטח, וגם מהטעם שיש מקום לסמוך על מומחיות המפקח שבחן את הנושא מקרוב.

תוצאה:

◆ הערעורים נדחים, זולת לענין דירת יאיר לוי בפרויקט ארנונה.

ניתן ביום 11.11.13

ב"כ המערערים: עו"ד מיכאל שניידר, זיוה בראשי
ב"כ המשיב: עו"ד חגי דומברוביץ', פרק' י-ם (אזרחי)

◆ הערת מערכת: לענין ההתיישנות - מדובר בענין טרום תחולת הלכת משה סמי. ור' לענין זה גם פסק דינו של ביהמ"ש העליון בענין יגאל דור און.

◆ שני ערעורים העוסקים בשומות מס הכנסה שהוציא המשיב למערערים לשנות המס 1997-1999. השומה התייחסה להיבטי הכנסות של מספר פרויקטים בתחום הבניה: הכנסה שלא דווחה, בגין מכירת דירה לאחיו יאיר לוי בשנת 1998; דרישת הפרשה לגמר עבודות; אי-דיווח הכנסות מהשכרת דירה בדוחות לשנות 1997-1998; דרישת הוצאה, בגין ירידת ערך קרקע בדו"ח לשנת 1997. **שתיים מהטענות הן טענות מקדמיות: התיישנות השומה ואי-כיבוד זכות הטיעון.**

◆ בערעורים אלו ניתן ע"י ביהמ"ש זה פס"ד בו התקבלה טענת התיישנות השומה, ואולם, ערעור המשיב לביהמ"ש העליון התקבל ופס"ד בוטל. בערעור שהגיש המשיב, על פסה"ד הראשון (ע"א 8990/05) נקבע, כי עפ"י דני"א 3993/07 פקיד שומה ירושלים נ' איקאפוד תחול רק מיום 23.5.04, בעוד שבענין דנן מדובר באירועים שהתרחשו לפני התאריך הנזכר.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים - כב' הש' מ' מזרחי:

◆ המערער טען, כי עדכון השומה וחישוב השומה, המהוות חלק מהליך הוצאת השומה, נעשו במקרה זה בחלוף תקופת ההתיישנות (להלן: "טענת ההתיישנות הנוספת"). מלשון הסעיף עולה, כי הקריטריון להתיישנות הוא המועד בו השתמש פקיד השומה בסמכותו, וכך קבעה השופטת מ' נאור בענין סמי (ע"א 5954/04). לטענת המערערת פקיד השומה טרם סיים את השימוש בסמכותו בעת שחלף המועד שנקבע בחוק. לשיטת המערערת, מועד סיום הפעלת הסמכות כולל גם את מועד עדכון השומה במערך הגביה שבא לאחר אישור השומה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי בענין דנן פקיד השומה סיים תפקידו לאחר שכל הקשור בו לקביעת השומה הרלבנטית כבר נעשה. אכן מהלך העדכון למערכת הגביה, שאופן פעולתו ידוע וקבוע מראש, מביא לחישוב יתרת המס והפרשי הצמדה וריבית שעל הנישום לשלם וכן לקביעת מניין הימים לצורך גביית המס. ואולם, פעולות ההמשך המתרגמות את החלטת פקיד השומה לצורך הגביה, הן למעשה פעולות טכניות בכל הנוגע להפעלת סמכותו, גם אם הן הפעולות המבהירות היקף תשלום המס הנדרש מכוח פעולת האישור. לא בא שינוי להחלטתו של פקיד השומה בדבר אישור השומה לאחר המועד הקובע. לפיכך, פקיד השומה סיים תפקידו בענין דנן במועד שאינו מאפשר קבלת טענת ההתיישנות.

◆ המערערים טענו לאי-שמיעת המייצג. המערערים טענו להפרת הזכות כלפיהם, כאשר לדבריהם במועד הוצאת הצו טרם התקיים תהליך "שקלא וטריא בין המפקח למייצג בו כל צד מנסה לשכנע את הצד האחר בצדקת טיעונו". המערערים הוסיפו, כי חמשת הדיונים שהתקיימו היו דיונים שנועדו בעיקר לצורך המצאת חומר, מבלי שקוים בהם אותו "דיון", מבלי שנשמעו הסברים ומבלי שבוצע עיון בטענות הצדדים.

מע"מ בשיעור אפס על שירותים לתושבי חוץ - האומנם?

ע"מ 11-09-54886 אופקים איחוד עוסקים ואח' נ' מנהל מע"מ משרד אזורי אמיר אבו-ראזק, משפטן

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בפני כב' השופט איתן אורנשטיין:

◆ ביהמ"ש קבע, כי לא הוכח שמי שערך את השומה היה מעורב בקבלת ההחלטה בהשגה או שהוא השפיע על קבלתה. מעורבותו הייתה מוגבלת לעניינים טכניים ובירור עניינים עובדתיים בלבד כאשר כל זאת נעשה במעמד ב"כ המערערות. לכן ביהמ"ש הנכבד לא קיבל את טענת המערערות בעניין זה.

◆ לעניין שיעור המס אשר יש להטיל על השירות שניתן על ידי המערערות, בית המשפט העליון קבע **בפסק הדין בעניין קסוטו (ע"א 41/96)**, שלצורך החלת סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ יש לאתר את מקבל השירות העיקרי ואת מקבל השירות המשני. ככל שיתברר שמקבל השירות הדומיננטי הוא תושב חוץ, אזי יושת מס בשיעור אפס. ביהמ"ש הוסיף, כי הפסיקה התוותה מספר אבני בוחן לאיתור הנהנה העיקרי, ובין אלה: מזמין השירות; זהות המשלם; הנהנה מן השירות; הנסיבות הכוללות של העסקה. בעניין קסוטו נקבע, כי בנסיבות המקרה, מתן שירות התוודך על ידי סוכן הביטוח לחברות הביטוח בחו"ל, הינו שירות הניתן לתושב חוץ הזכאי למס בשיעור אפס שכן מקבל השירות הדומיננטי היו חברות ביטוח בחו"ל. בתיקון הסעיף **במסגרת תיקון 24 לחוק** הוחלפו המילים "בפועל לתושב ישראל" למילים "נוסף על תושב החוץ, גם לתושב ישראל בישראל". בדגש על המילה "גם". וזאת, על מנת שיובהר, כי שירות שנהנה ממנו תושב ישראל יחויב במס רגיל ללא קשר לשאלת הנהנה הדומיננטי והנהנה המשני מהשירות. סופו של דבר, שאין כיום רלוונטיות לשאלת זהות הנהנה, ודי שקיים נהנה ישראלי כדי לשלול את ההטבה, ולכן אין מקום להידרש למבחני העזר שהותוו בפסק דין קסוטו בהקשר זה.

◆ לאחר בחינת מכלול הראיות, הגיע ביהמ"ש למסקנה לפיה המערערות לא עמדו בנטל ההוכחה שהן זכאיות לחיוב מע"מ בשיעור אפס על השירותים הניתנים על ידן, שכן הוא לא שוכנע ששירותן מתמצה במסירת מידע לברוקרים בלבד, אלא להיפך, מהראיות מתחייבת המסקנה השונה לפיה פעילותן של המערערות מהווה, תיווך בין הברוקרים לבין המבוטחות. ביהמ"ש גם לא ראה נכון לקבל את יתר טענות המערערות. לעניין אי ההכרה בתשומות חכירת המטוס נקבע, כי היה על המערערות להמציא ראיות לפיהן החכירה שימשה לצורך עיסקה. מניעתן לבצע זאת באמצעות אי מסירת פרטי הנוסעים וכדומה מונעת מהמשיב לבקר את נכונות גרסתן. על כן גם דין הטענות בעניין זה להידחות.

תוצאה:

◆ הערעורים נדחו.

ניתן ביום 21.10.2013

ב"כ המערערות: עו"ד אבי פרידמן ו/או פנינה זיינדברג
ב"כ המשיב: עו"ד מורן סילס פרק' מחוז ת"א (אזורי)

המערערות, אופקים איחוד עוסקים, הינה "איחוד עוסקים" לצורך דיווח למשיב, מנהל מע"מ משרד אזורי תל אביב-יפו, על פעילות המערערות 2 - אופקים סוכנות לביטוח בע"מ, ומערערות 3 - אינשוראנס סולושנס סוכנות לביטוח כללי (2005) בע"מ (ביחד: "המערערות"). המערערות מעניקות שירותים לברוקרים בחו"ל המייצגים חברות ביטוח זרות המעוניינות להעניק כיסוי ביטוחי לחברות ביטוח בארץ. מכירת ביטוחי משנה נעשית בדרכים שונות, אחת מהן היא זו שבה פועלות המערערות, בכך שהן מספקות מידע לברוקרים שמצויים בקשר עם מבטחות המשנה, ומעניינות אותן במתן ביטוח משנה לחברות ביטוח בישראל. המידע אותו מספקות המערערות לברוקרים כולל, בין היתר: ניתוח השוק בארץ, סיכויי חדירה לשווקים, צרכים בתחומי ביטוח, פילוח שיווקי, מידע אודות מכרזים וכדומה. לצורך פעילותן, משתתפות המערערות בכנסים ומפגשים בחו"ל, בהם נוטלים חלק גם גורמים ישראלים. לעיתים נערכים המפגשים בארץ, בהם משתתפים ברוקרים מחו"ל ואליהם מוזמנים גם נציגי המבוטחות. להשלמת התמונה יאמר, כי השירותים ניתנים גם בארץ, באופן ישיר, באמצעות חברות בנות של מבטחות המשנה המעסיקות עובדים בארץ. עיקר המחלוקת בין הצדדים הוא פרשנות סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"), שתוקן ביוני 2002 ולפיו, לא יחול מס עסקאות בשיעור אפס אם בנוסף לשירות שניתן לתושב חוץ נהנה גם תושב ישראל. המשיב הוציא למערערות 1 שומת עסקאות אשר דווחו על ידה כעסקאות בשיעור מס אפס. המדובר בערעור על דחיית השגה שהגישו המערערות של שומות שהוציא המשיב.

◆ **לטענת המערערות, השומות התיישנו, שכן הן נעשו חמש שנים לאחר ביצוע העסקאות. בנוסף טענו, כי מי שערך את השומות השתתף גם בהליך ההשגה עליה, וזאת בניגוד לסעיף 82(ה) לחוק מע"מ.** המערערות טענו גם, כי אין להחיל את תיקון 24 לחוק מע"מ המתקן את סעיף 30(א)(5) לחוק, וזאת בהתאם להודעות שהופקו למערערות, כי התיקון חל מיום 1.7.07 (העסקאות נערכו בדצמבר 2005 עד יוני 2006). המערערות הוסיפו, כי הפרשנות הרלוונטית לעניינן היא הפרשנות טרם התיקון האמור. לעמדת המערערות, לא ניתן כאן שירות למבוטחות בישראל ולכן יש להטיל מס בשיעור אפס. לבסוף נטען, כי המערערות חכרו מטוס להטיס את לקוחותיהן בשמי הארץ על מנת להראות להן את פוטנציאל הפרויקטים להם נדרש ביטוח משנה. המערערות סירבו למסור למשיב את זהויות נוסעי המטוס בטענה, כי הדבר יגרום להן לנזק שיווקי.

◆ **לטענת המשיב, מי שערך את השומה נכח בדיון בהשגה אך לא נטל חלק בקבלת ההחלטה.** המשיב טען כי המערערות משמשות כנציגות הברוקרים בישראל, והן מקבלות עמלות עבור תיווך בין המבוטחות למבטחי המשנה. עוד טען המשיב, די בהיותו של הנהנה הנוסף נהנה משני כדי לשלול את שיעור מס אפס על העסקאות.

הכרה בתשומות על אף שלכאורה מדובר בחשבונות פיקטיביות ע"מ 11-03-26249 מגן נצח ישראל בע"מ נ' ממונה אזורי ת"א 1 ירון הרוש, עו"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו בפני כבוד השופט איתן אורנשטיין:

◆ ביהמ"ש, קבע כי אין מקום בנסיבות העניין להורות על ביטול החשבונות כליל, תוך קביעה שהן הוצאו שלא כדין. בנסיבות המקרה שוכנע בית המשפט כי המערערת עמדה בחריג של הילכת מ.א.ל.ר.ז שכן היא עשתה את הבדיקות הדרושות על מנת לוודא שהחברה הינה עוסק מורשה ומנהלת ספרים. זאת ועוד, המשיב כשל בחקירתו במספר עניינים, ובראש ובראשונה נמנע מלערוך עימות בין מזרחי למישוק, הגם שהדבר התבקש בנסיבות המקרה, לאור הגרסאות הסותרות של השניים. בנוסף כאמור מזרחי המציא לחוקרת תמלילים של שיחות שניהל עם מישוק. שהוקלטו על ידו שלא בידעתו של מישוק, ולאחר שהחלה חקירת המשיב בעניין. מהתמלילים עולה, כי המידע שמסר מישוק בחקירתו אינו מתיישב עם האמור בשיחות עם מזרחי, כגון ההכרות המוקדמת עם מזרחי, פעילות משותפת של המערערת עם החברה, ועוד. גם לאור התמלילים היה מקום שהמשיב יערוך עימות בין השניים. מזרחי אף הצהיר בתצהיר העדות הראשית שהוא פנה לחוקרת והציע שתקיים עימות בינו לבין מישוק, אך האחרונה בחרה שלא לעשות כן ולא הוברה לבית המשפט מדוע נהג המשיב כמות שנהג והתנהלות זו עומדת לו לרועץ.

◆ כשל נוסף בהתנהלות המשיב הינו האופן שבו נחקר מולדבסקי. שכן מחקירתו עלה כי אינו דובר עברית ומשכך, היה מקום להיעזר במתורגמן מטעם המשיב. בנוסף המשיב לא נתן את הדעת לסתירות, אי דיוקים ותהיות באשר להתנהלות מולדבסקי. בהקשר זה מתברר מנתונים שבידי המשיב, כי החברה מעסיקה שישה עובדים בלבד, הגם שהיא חברה לאספקת כוח אדם, ונראה לכאורה, על פני הדברים, כי חברת כוח האדם, במיוחד כוח אדם שהינו מיומן לשמירה וניקיון, תעסיק כמות רבה יותר של עובדים, על אף האמור המשיב לא טרח לבדוק את הנושא, ואין בחקירתו של מולדבסקי כל התייחסות לכך.

◆ ביהמ"ש, שוכנע כי אכן נעשו עסקאות בין המערערת לבין קבלן המשנה, ובמסגרתן סופק שירותי כוח אדם למערערת ע"י קבלן המשנה. עוד שוכנע בית המשפט כי המערערת ביצעה את הבדיקות הנדרשות לאמת את היות קבלן המשנה עוסקת מורשה ומנהלת ספרים, וכי מישוק מוסמך להתקשר בשמו של קבלן המשנה. תימוכין נוספים מצא בבית המשפט בעובדה שהמערערת הקפידה לשלם בשיקים ולא במזומן. לפיכך פסילת החשבונות כליל תהא בלתי סבירה ולא מידתית.

התוצאה:

◆ הערעור מתקבל באופן חלקי. השומה שהוציא המשיב מתבטלת למעט קרן הסך של 18,000 ₪, שאותו המערערת לא הייתה רשאית לנכות.

ניתן ביום: 16.10.2013

ב"כ המערערת: עו"ד שמואל אביצור
ב"כ המשיב: עו"ד שירה קידרון גוטליב

◆ ערעור על החלטת המשיב הדוחה השגה שהגישה המערערת על שומות תשומות שהוצאה ע"י המשיב לפי סעיף 77 לחוק מע"מ. השומה עמדה על סך 137,948 ₪ (קרן) בתוספת קנסות ריבית והפרשי הצמדה.

◆ המערערת הינה חברה העוסקת במתן שירותי ניקיון, ומנוהלת ע"י מר אבישי מזרחי (להלן: "מזרחי") ובעיקר בהספקת עובדי ניקיון למסעדות ואולמות אירועים. את הפעילות האמורה מבצעת המערערת באמצעות קבלני משנה. בין קבלני המשנה נמנית גם חברת כוח האדם מ.מ.ג. שירותים ואבטחה בע"מ (להלן: "קבלן המשנה"), אשר מנהלה ובעל מניותיה הינו מר מיכאל מולדבסקי (להלן: "מולדבסקי").

◆ לטענת המשיב, קיזזה המערערת מס תשומות שלא כדין, וזאת ע"י שימוש ב- 6 חשבונות פיקטיביות שהונפקו ע"י קבלן המשנה לתקופה 3/09-9/09 (להלן: "החשבונות"). לעמדת המשיב, בחקירת מולדבסקי הכחיש הוא כל קשר לחשבונות ולמערערת, ואף טען, כי הוא לא מכיר את מזרחי. גם מזרחי הודה בחקירתו כי הוא אינו מכיר את מולדבסקי, וטען כי כל ההתנהלות עם קבלן המשנה בוצעה עם אדם בשם איגור מישוק (להלן: "מישוק"). לפי חקירת המשיב, לא נמצא קשר בין מישוק קבלן המשנה.

◆ לטענת המערערת, שגה המשיב בקביעתו שמדובר בחשבונות פיקטיביות, שכן לדידה החשבונות הוצאו לאחר שבוצעה ע"י קבלן המשנה עבודה בגינן, ובהתאם להסכם שנחתם בין המערערת לבין קבלן המשנה, באמצעות מישוק, שנחזה להיות איש הקשר מטעמו של קבלן המשנה, המערערת הוסיפה וטענה שהיא נהגה בתום לב ונקטה בכל האמצעים הסבירים כדי לאמת את זהות החברה, וכך דאגה לקבל ממישוק, טרם ההתקשרות, את מסמכי החברה הדרושים: אישור פטור מניכוי מס מס במקור, אישור ניהול ספרים, פרוטוקול בדבר מורשה חתימה, פרטי בעל החברה וצילום תעודת זהות. עוד נטען שהמשיב לא חקר דיו את טיב הקשר בין מישוק לקבלן המשנה, וכי ככל שאכן יתברר כי אין כל זהות בינו לבינה, הרי שהמערערת נקלעה למעשה מרמה, ומבלי שהיה באפשרותה לדעת, כי מישוק אינו זכאי להוציא החשבונות.

◆ בנוסף לצורך ביצוע ההתחשבות בין הצדדים, ערכה המערערת מעקב הכולל את כל הנתונים הרלוונטיים, ועל בסיסו שילמה המערערת את החשבונות באמצעות המחאות כדין לפקודת החברה, ולא במזומן כפי שסבר המשיב. לטענת המערערת המשיב אף סרב לקבל את מסמכי ההתחשבות האמורים בטענה, כי "לא ניתן להבין מהם דבר".

◆ המערערת נסמכת גם על הקלטת שיחה שבין מזרחי לבין מישוק, אשר נמסרה למשיב ותומכת בגרסתה, כמו כן המשיב סרב לתת משקל לתוכן הקלטת ואף סרב לערוף עימות בין מישוק לבין מזרחי למרות בקשתו של האחרון, ובמיוחד שבהמשך לא אותר מישוק ולא ניתן היה לאמת את גרסתו.

אישום נגד הזמר קובי פרץ בגין העלמות מס

ביום 20.11.13 הגישה עו"ד הילה גבאי מפרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה), לבימ"ש השלום בת"א, כתב אישום כנגד הזמר קובי פרץ בגין עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח, מסירת תרשומת כוזבת ועבירות מס נוספות בסך של כ- 5.2 מיליון ש"ח. בנוסף לעבירות אלו, מואשם פרץ גם בעבירה של איזומים על אמרגנו לשעבר, יוחאי יעיש. התיק נחקר על ידי פקיד שומה חקירות ירושלים וע"י מחלקת הונאה במחוז מרכז של משטרת ישראל. על פי כתב האישום, בתקופה שבין השנים 2005-2009, פעל הנאשם במרמה ובאופן מתוכנן ושיטתי, בכך שהגיש דוחות כוזבים לפקיד השומה והשמיט בזדון מדוחות אלה הכנסות בסכום של 5,269,242 ש"ח. כמו כן הגיש הנאשם למע"מ ידיעות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס בסך של 831,197 ש"ח. עוד עולה מכתב האישום, כי פרץ הסתיר חלק מההכנסות עליהן לא דיווח, בסכום של לפחות 1.4 מיליון ש"ח, בכספת ששכר, אשר על קיומה ועל תכולתה לא הצהיר בהצהרת הונו, כנדרש. בנוסף מואשם פרץ גם בעבירות איום - על פי כתב האישום, הנאשם שלח ביום 7.2.12 מסרון מאיים למר יוחאי יעיש, אמרגנו באותה עת, בכוונה לאיים עליו.

מינויי בכירים: פ"ש רחובות וגובה מכס מרכז

מנהל רשות המסים, עו"ד ורו"ח משה אשר, הודיע ביום 21.11.13 על שני מינויים בכירים חדשים ביחידות רשות המסים: הגב' מירב צדיקריו נבחרה במכרז לתפקיד פקידת שומה רחובות. צדיקריו שימשה בתפקידה האחרון כסגנית פקיד שומה מפעלים גדולים, כשש שנים, ומחליפה את הגב' פזית קליינמן, שמונתה לפני מספר חודשים כפקידת שומה כפר סבא. צדיקריו הינה רואת חשבון, משפטנית ובעלת תואר שני במנהל עסקים ומימון.

כמו כן הודיע אשר על מינויו של מר ירדן יופה, במסגרת סבב רוטציה, לתפקיד גובה מכס מרכז, זאת בנוסף על תפקידו כממונה מע"מ ומס קניה תל אביב. יופה, בעל תואר שני במינהל עסקים ותואר שני במשפטים, שימש בשבע השנים האחרונות מנהל מע"מ ומס קניה ת"א. יופה מחליף בתפקידו החדש את מר יעקב אוסטר אשר פרש משירות המדינה לגמלאות, לאחר חמש שנים בתפקיד גובה מכס מרכז ולאחר 53 שנות שירות ברשות המסים.

מערכת מס פקס מאחלת הצלחה למינויים החדשים ולמינויים היוצאים.

לשכת עוה"ד נגד רציפות תיקים פליליים

לאחרונה הודיעה הנהלת בתי המשפט על הוראות נוהל של נשיא בית המשפט העליון, השופט אשר גרוניס, בדבר שמיעה רצופה של תיקים פליליים שעתידי להיכנס לתוקף בראשית ינואר 2014. הכוונה היא לעבור לשמיעה רציפה של תיקים בבית המשפט על מנת לצמצם לוחות זמנים. הפורום הפלילי של לשכת עורכי הדין, בראשות יו"ד הפורום עו"ד אבי חימי, שיגרו ביום 20.11.13 מכתב חריף למנהל בתי המשפט, השופט שפיצר, ולמנכ"ל משרד המשפטים, עו"ד גיא רוטקופף, ממנו עולה, כי יישום הנוהל יביא לתוצאות קשות ובעיקר לפגיעה אנושה בעורכי הדין הפרטיים עד כדי חיסול משרדיהם. עפ"י המכתב, מדובר בנוהל נוקשה שאינו מאפשר גמישות או סטייה כלשהי ובכך עלול להכשיל בסופו של יום את בתי המשפט ואת מטרות ההליך המשפטי. המשמעות של הפעלת הנוהל היא שעורכי הדין לא יוכלו להכין כראוי את הגנת הנאשם; לא יוכלו להיפגש עם הנאשם ועדים אחרים מטעם הגנה ואף לא יוכלו להתייחס להתפתחויות בבתי המשפט מאחר ואת יומם יעבירו במלואו בדיונים אינטנסיביים. הדבר ייעשה קשה אף יותר בניהול "מגה תיקים".

התפתחויות בחקירה נגד הרב יונה מצגר

עפ"י הודעת רשות המסים, הותר לפרסום, כי במסגרת חקירה שמנהלת יחידת 433 בשתי"פ רשות המסים, משרד חקירות מס הכנסה תל אביב, ובליווי פרקליטות ירושלים, בגין חשדות המיוחסים לרב הראשי לישראל לשעבר, הרב יונה מצגר ובעקבות התפתחויות במהלכה של החקירה, המבססות את החשדות לביצוע העבירות בגינן נחקר הרב מצגר, עצרה היחידה את הרב מצגר ועיכבה חשודים נוספים. ביהמ"ש אשר לפרסום את פרטי העדים בפרשה ואת תוכן הצו, לרבות כל פרט העשוי לזהותם. עניינה של החקירה, שזכתה לכינוי: "פרשת מתנות, תמורות ומעשרות", בחשדות לביצוע עבירות שוחד, הלבנת הון, הדחה בחקירה, קבלת דבר במרמה ועבירות על פקודת מס הכנסה, על ידי הרב מצגר ואחרים, בסכומים הנאמדים במיליוני שקלים והכל בהתייחס לתקופה שבה כיהן הרב מצגר בתפקידו כרב ראשי. הרב מצגר שוחרר בתנאים מגבילים בבימ"ש השלום בראשון לציון. עפ"י הפרסומים, בזכות גילויים שחשף עד המקורב לרב, הוחבאו כספים בספרי קודש. בנוסף עולה, כי במסגרת החקירה הסמויה קיים תיעוד של הרב מבקש מהעד המרכזי לקחת את התיק על עצמו תמורת כסף ודירה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.